

KIITÄMME AVOMIELISYYDESTÄ

Kiitämme mustasotnialaista „Novoje Vremja” lehteä sen johdosta, että se on julkaissut Valtakunnanneuvoston oikeiston johtajan Kobylinskin avomieliset sanat. Kiitämme myös itse „johtajaa”.

„Tämän tästä käy ilmi”, huudahti hra Kobylinski, „Valtakunnanduuman jäsenten tietämättömyys ja taitamattomuus lainsäädäntöasioissa... *Vain pikkukauppiaat laativat lakeja näin.*

...Meitä syytetään siitä, että hylkäsimme lakiesityksen zemstvon perustamisesta Arkangelin kuvernementtiin... Valtakunnanduuma ei ole lainkaan ajatellut sitä, että kulttuuriainesten puuttumisen ja Arkangelin kuvernementin harvan asutuksen vuoksi siellä jouduttaisiin valitsemaan zemstvohallintoihin, kuten meillä naljailaan, *yksi musikka*, yksi poro ja yksi karhu.

...*Musikkazemstvoa*, jollaiseksi III Duuma sen suunnitteli, emme missään tapauksessa *salli* muodostettavan”.

Kuinka voisi olla kiittämättä Valtakunnanneuvoston oikeiston johtajaa, t.s. Valtakunnanneuvoston johtomiestä, tällaisesta avomielisyydestä?

Valtakunnanneuvostoa *vastaan* tähdättyjen kuluneiden, sisällyksettömien, liberaalisten fraasien asemesta suosittelemme lukijoille kaikesta sydämestämme tätä selvää, totuudenmukaista, Valtakunnanneuvostoa *puolustavaa* kysymyksenasettelua.

Valtakunnanduumassa pikkukauppiaita... zemstvossa musikkoja ja karhuja... emme päästä kauppiaita ja musikoja. Se on maaorjuuttajatilanherran suorasukaista kieltä.

Ja pankaa merkillä: hän, tuo maaorjuuden kannattaja, on oikeassa siinä, että Duumassa *ei ole* enemmistöä ilman „pikkukauppiaita”, t.s. valveutuneen työläisen (eikä metsäläistilanherran) kielellä — ilman *porvaristoa*. Hän,

tuo tilanherra, on oikeassa siinä, että itsehallinto olisi käytännössä *talonpoikain* (tätä sanaa valveutuneet työläiset pitävät parempana kuin sanaa „musikkain”, jota metsäläis-tilanherrat käyttävät) itsehallintoa. Talonpoikia on enemmistö.

Valtakunnanneuvosto ei ole mikään satunnainen poliittinen laitos, vaan *luokan* elin, sitä osoittaa Kobylinskin totuudenmukainen puhe. Tuo luokka on suurtilanomistajat. He *eivät päästä* „pikkukauppiaita ja musikoita”.

Oppikaa siis, herrat Venäjän liberaaliset „kauppiaat”, herrat lokakuulaiset ja kadetit, poliittisten kysymysten vakavaa asettelua Kobylinskiltä!

„Pravda” № 35,
helmikuun 12 pnä 1913

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan